

2. A szabályozó hatóság függetlenségének követelményére tekintettel összeegyeztethetőnek tekinthető-e a belső villamosenergia-piaci irányelv 57. cikkének (4) és (5) bekezdésével a nemzeti jogszabályok fentiekben (ezen előzetes döntéshozatal iránti kérelem 13., 14., 16., 17. és különösen a 36–41. pontjában) ismertetett jellegű módosítása, amelynek célja a villamosenergia-elosztási áraknak a nemzeti villamosenergia-piaci törvénynek a hálózatüzemeltetők szabályozási környezetét érintő, a törvényelőkészítő munkaanyagban meghatározott módon történő befolyásolása volt, amely önmagában nem érinti közvetlenül az átviteli vagy elosztási díjakat vagy azok számítási módszereit, de amelynek következtében a nemzeti szabályozó hatóságnak az ellenőrzési időszak közepén meg kellett változtatnia az ellenőrzési módszereit?

(¹) A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 158., 125. o.; helyesbítés: HL 2021. L 373., 96. o.).

A Satversmes tiesa (Lettország) által 2023. február 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd kontra Latvijas Republikas Saeima

(C-49/23. sz. ügy, 1Dream és társai)

(2023/C 127/27)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Satversmes tiesa

Az alapeljárás felei

Felperesek: AZ, 1Dream OÜ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Alperes: Latvijas Republikas Saeima

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2014/42 irányelv (¹) és különösen annak 4. cikke, valamint a 2005/212 kerethatározat (²) és különösen annak 2. cikke hatálya alá tartozik-e az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a nemzeti bíróság a bűncselekményből származó jövedelem elkobzásáról a jogellenesen szerzett vagyontárgyakat érintő, az alap-büntetőeljárástól elkülönített külön eljárásban határoz, még mielőtt a bűncselekmény elkövetését megállapítaná és valamely személyt e bűncselekmény elkövetésében elmarasztalnának, és amely előírja a büntetőügy iratai alapján történő elkobzást?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: úgy kell-e tekinteni, hogy a 2014/42 irányelv, különösen annak 8. cikke (6) bekezdésének második mondata értelmében vett „elkobzást elrendelő határozat” fogalma nemcsak a vagyontárgyak jogellenes szerzését megállapító, valamint az e vagyontárgyak elkobzását elrendelő bírósági határozatokat foglalja magában, hanem a jogellenesen szerzett vagyontárgyakkal kapcsolatos eljárást megszüntető bírósági határozatokat is?
- 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén: összeegyeztethető-e a Charta 47. cikkével, valamint a 2014/42 irányelv 8. cikke (6) bekezdésének második mondatával az a szabályozás, amely nem írja elő a vagyontárgyak által érintett személyeknek az elkobzást elrendelő határozatokkal szembeni jogorvoslathoz való jogát?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az uniós jog elsőbbségének elvét, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam alkotmánybírósága – az uniós joggal összeegyeztethetetlennek nyilvánított nemzeti szabályozással szemben benyújtott alkotmányjogi panasz esetén – megállapítja, hogy alkalmazandó a jobbiztonság elve, és hogy az említett szabályozás joghatásai ideiglenesen fennmaradnak az e bíróság határozatában a vitatott rendelkezés hatályvesztésének időpontjáig meghatározott időpontig?

(¹) A bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2014. április 3-i 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 127., 39. o.; helyesbítés: HL 2014. L 138., 114. o.).

(²) A bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározat (HL 2005. L 68., 49. o.).